

Дарси 14 Маросими таъмид бо об

Ин шахси ҷавон бо номи Анвар ҳайрон аст. Соли гузашта ӯ ҳаёти худро ба Исои Масеҳ супорид. Ӯ дар имон сабзида истодааст. Ба наздикӣ як имондору ба ӯ гуфт: «Туро лозим аст, ки маросими ғусли таъмидро гузарӣ». Аз ин сабаб дар майнаи Анвар саволҳои зиёде пайдо шуданд:

Биёед кӯшиш карда, ба ҳамаи саволҳои Анвар дар ин дарс ҷавоб мегардонем.

«Маросими ғусли таъмид чӣ аст?»

1 Дар Инчил мо дар брраи он меҳонем, ки чӣ тавр Яҳёи набӣ одамонро дар дарёи Ӯрдун таъмид меод. Ӯ Исоро низ таъмид дода буд. Дар замони мо пайравони Масеҳ маросими ғусли таъмидро дар дарё ё ҳавз, ба об ғӯта зада, гузаронида метавонанд. Усули дигар таъмид ин рехтан ё пошидани об мебошад.

Ин маросимро мо дар тамоми умр фақат як бор мегузарем. Ин маросим чӣ ном дорад?

«Чаро ман бояд маросими ғусли таъмидро гузарам?»

2 Мо маросими ғусли таъмидро барои он мегузарем, ки ин фармони Худованд Исо мебошад. Ӯ гуфтааст:

«Пас, биравед ва ҳамаи халқоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар ва Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед». (Матто 28:19)

Ин ояти муҳим мебошад. Лутфан, ҳозир онро аз ёд кунед.

3 Чун нишонаи итоат ба фармудаҳои Масеҳ ҳавворӣ Петрус ба издиҳоми бузург дар Ерусалим гуфт: «Тавба кунед ва ҳар яке аз шумо ба исми Исои Масеҳ барои омури шумо таъмид гиред» (Аъмол 2:38). Дар он рӯз се ҳазор одамон тавба карданд ва таъмид гирифтанд!

Чаро ман бояд маросими ғусли таъмидро гузарам? (Танҳо як намуди ҷавобро қайд кунед)

- а) Чунки ман ин маросимро гузаштан меҳоҳам
- б) Чунки дӯстони ман меҳоҳанд, ки ман ин маросимро гузарам
- в) Чунки Худованд Исо амр кардааст

«Маросими ғусли таъмид чиро нишон медиҳад?»

Маросими ғусли таъмид маъноӣ махсус дорад. Дар асоси Инҷил маросими ғусли таъмид нишон медиҳад, ки:

А. Ман дар Масеҳ шахсияти нав ҳастам

Б. Гуноҳҳои ман шуста шудаанд

В. Ман ба ҷамоати Масеҳ шомил шудам

Акнун биёед дар бораи ин ҳақиқатҳои аҷиб бисёртар мефаҳмед.

А) *Ман дар Масеҳ шахсияти нав ҳастам*

4 Баъзеҳо аз ғӯта задан ба об метарсанд. Натарсед, дар вақти маросим одамон ба об танҳо барои чанд сония ғӯта мезананд, ва ин хавфнок нест. Ин маросим рамзи муҳими он аст, ки ҳангоми ба Масеҳ омадани мо дар зиндагии мо чӣ ҳодиса рӯй медиҳад. Ин ба он монанд аст, ки шахс бо табиати кӯҳнаи мо ба об ғӯта зада, боз ба ҳаёти нав бо Масеҳ мебарояд!

Дар байни амалҳо ва маъноӣ онҳо хат кашед:

Амалҳо

- а) Ғӯта задан ба об
- б) Баромадан аз об

Маъно

- 1. Ман дар Масеҳ чун одами нав бармехезам
- 2. Табиати кӯҳнаи ман мурдааст

5 Ҳамин тариқ, маросими ғусли таъмид нишонаи он мебошад, ки ҳаёти кӯҳнаи ман ба охир расидааст, ва акнун ман одами нав дар Масеҳ мебошам. Каломи Худо мегӯяд:

«Пас мо дар мамоташ таъмид ёфта, бо Ў дафн шудаем, то ки чунон ки Масеҳ бо ҷалоли Падар аз мурдагон эҳё шуд, ончунон мо низ дар ҳаёти нав қадамгузор шавем»
(Румиён 6:4)

Қадам ҳақиқати аввалро маросими ғусли таъмид нишон медиҳад? (*Ҷавоби дурустро давра кашед*)

[Ман одами нав дар Масеҳ мебошам / Ман ҳоло низ табиати кӯҳна дорам]

6 Агар шумо аллақай маросими ғусли таъмидро гузаштаед, ҳангоми аз об баромадан чӣ гуна ҳиссиётҳо шуморо пур кард? Дар вақти муҳокимаронӣ барои гуфтугӯ кардан оиди ин тайёр бошед.

7 Бахтиёр аз дини пештараи худ баромада, ба Масеҳ омад. Ана вай баъд аз таъмид гирифтани ҳиссиёти худро чунин баён мекунад:

«Ман ҳис кардам, ки барои ҳаёти кӯҳнаи гуноҳкорона мурдам, ва ҳаётимро ба Худо додам, ва акнун одами нав ҳастам. Ман на он Бахтиёр ҳастам, ки дӯстонам медонистанд, на он касе, ки шайтон медонист, ман Бахтиёри нав – бахшидашуда, аз нав таваллудшуда, бо Рӯҳ ҳидоятшаванда. Бахтиёри кӯҳна мурд, Бахтиёри нав – зинда дар Масеҳ. Ман аз об баромадам, ҳис кардам, ки ман – одами нав!»

Дар нақли овардашуда Бахтиёр чанд бор калимаи «нав»-ро истифода бурд? ____
(Қайд кунед)

8 Таъмид кадом ҳақиқати аввалинро нишон медиҳад? Ман одами _____ дар Масеҳ мебошам.

Б) Гуноҳҳои ман шуста шудаанд

9 Дар Аъмол 22:16 ҳақиқати дуҷуми маросими таъмид гуфта мешавад: «Барҳез ва таъмид бигир ва аз гуноҳҳои худ пок шав».

Дар асоси ин оят маросими таъмид кадом ҳақиқатро нишон медиҳад?

(Як намууди ҷавобро қайд кунед)

- а) Ман одами нав дар Масеҳ мебошам
 б) Гуноҳҳои ман шуста шудаанд

10 Мо аз таҷриба медонем, ғусли нопурра (*таҳорат*) ва ҳатто ғусли пурра моро аз гуноҳҳо пок карда наметавонанд. Об танҳо бадани моро мешӯяд, вале дилу вичдони моро шуста наметавонад.

Новобаста ба ин маросими таъмид аломати зоҳирии покшавии дарунӣ мебошад, ки Масеҳ дар қалби мо ба амал меорад. Ў дар салиб мурд, то ки ин кор имконпазир гардад. 1 Юҳанно 1:7-ро хонед (ба он диққат диҳед, ки 1 Юҳанно бо Инҷили Юҳанно як китоб нест. Ин китобро дар Мундариҷа ёбед).

Дар асоси 1 Юҳанно 1:7 чӣ моро аз ҳар гуноҳ тоза мекунад?

11 Ҳавворӣ Петрус низ, ки бисёр одамонро дар давоми умри худ таъмид меод, дар 1 Петрус 3:18-22 оиди таъмид навишта буд. Ин порчаро тафсир кардан мушкул аст. Вале мазмуни асосии он чунин аст:

- ⊖ Наҷоти мо бо воситаи азобҳои Исо (ояти 18) ва эҳёи Ў (ояти 21) имконпазир шудааст
- ⊖ Об ин рамзи наҷоти мост (ояти 21), чуноне ки ҳам барои Нӯҳ буд (ояти 20)

Кадом маросим ба ман хотиррасон мекунад, ки гуноҳҳои ман шуста шудаанд? (Як намууди ҷавобро қайд кунед)

- а) Бо об таъмид гирифтани
 б) Тӯи ман
 в) Дафни ман

В) Ман ба ҷамоати Масеҳ шомил шудам

12 Маросими ғусли таъмидро гузашта, мо ҷамоати умумиҷаҳонии имондорон (*уммаи Масеҳ*) ҳамроҳ мешавем. Мо – мардон ва занон аз миллатҳои гуногун мебошем, вале мо муттаҳид шудаем: «Бар тибқи як Рӯҳ дар як бадан таъмид ёфтаем» (1 Қўринтиён 12:13).

Ҳақиқати сеюм, ки маросими таъмид нишон медиҳад, аз чӣ иборат аст?

Ман ба _____ Масеҳ шомил шудаам.

17

- а) Оё барои наҷоти шумо гузаштани маросими таъмид зарурияти комил дорад? [Ҳа / Не]
 б) Оё маросими ғусли таъмид аломати муҳими мансубият ба Масеҳ мебошад? [Ҳа / Не]

Дар ин дарс мо кӯшиш кардем, ки дар мавзӯи маросими таъмид бо об ба саволҳои гуногуни Анвар ҷавоб диҳем. Акнун ба саволи охирини ӯ расидем.

«Кай ман бояд маросими ғусли таъмидро гузарам?»

18 Баъзе имондорон маслиҳат медиҳанд, ки пас аз имон овардан ба Масеҳ одам бояд зуд таъмид гирад. Дигарон чунин мешуморанд, ки то мустаҳкам гардадидани имони одам интизор шудан лозим аст. Ба маслиҳатҳои онҳо диққат диҳед, лекин ба Рӯҳи Худо низ гӯш кунед. Худи Худо шуморо дар ин корӣ қиддӣ роҳнамоӣ мекунад. Ҳангоме ки вақти муносиб фаро мерасад, шумо худ инро дар уалбатон эҳсос менамояд.

Агар тайёр набошед, ба одамон иҷозат надихед, ки шуморо шитоб кунанд. Вале ҳамчунин, агар Худо гӯяд ки вақт фаро расидааст, ба вақти дигар мавқуф нагузоред.

Кадоме аз қарорҳои зерин оқилона хоҳад буд? (Ду ҷавобро қайд кунед)

- ___ а) Ба маслиҳати имондорони хирадманде, ки дар ҳаққи шумо ғамхорӣ мекунанд, гӯш диҳед
 ___ б) Аз таъқибот тарсида, худдорӣ кардан аз иштирок дар маросими таъмид
 ___ в) Чунин ҳисобидан, ки гузаштани маросими таъмид он қадар муҳим нест
 ___ г) Гузаштани маросими таъмид, вақте ҳис мекунад, ки Худо шуморо ба ин ҳидоят карда истодааст

19 Имондорони хирадманд дар ҳаққи шумо ғамхорӣ мекунанд ва алоқамандона ба маросими таъмид маслиҳатҳои хуб медиҳанд. Касеро аз имондорони хирадманд барои худ интихоб кунед, ки ба шумо барои тайёри дидан ба таъмидгирӣ кӯмак кунад.

Агар шумо шахсеро медонед, ки алоқамандона ба гузаронидани маросими таъмид ба шумо ёрӣ расонида метавонад, дар ин ҷо аломати ишора гузоред □. Агар шумо шахси мувофиқро надошта бошед, аз муаллими худ пурсед.

20 Пештар мо дар бораи он фикру мулоҳиза кардем, ки барои мо имондорон маросими ғусли таъмид чӣ аҳамияте дорад. Вале барои хешовандони беимони мо он чӣ аҳамияте дорад? Барои онҳо ин аломати он аст, ки шумо ба таври кушод аз онҳо ҷудо мешавед, ки ин ба онҳо дард ва шармандагӣ меорад.

Пас, чӣ тавр мо бояд маросими ғусли таъмидро гузарем? (Як намуди ҷавобро қайд кунед)

- ___ а) Бо тарс, дар бораи ҳаёти худ хавотир шуда
 ___ б) Эҳтиёткорона, бо муҳаббат нисбат ба оилаи худ

21 Аз сабаби хешовандони беимон, баъзе чораҳои бехатариро андешидан оқилона хоҳад буд. Кадом чораҳои пешакии эҳтиётиро амалӣ кардан лозим аст, то боварӣ ҳосил кунем, ки гузаштани маросими таъмид ба хешовандони мо хиҷолату шармандагӣ намеорад? (Ақидаҳои худро нависед ва барои муҳокимарони тайёр бошед)

22 Ба имондоре, ки зан ё шавҳари вай то ҳол пайрави Масеҳ нест, чӣ гуна маслиҳат дода метавонистед? Оё он имондор ҳоло таъмид гирад ё бо умеди он ки рӯзе ҳамсараш имондор мешаваду сипас якҷоя ҳар ду таъмид мегиранд, интизор шавад? (Ақидаҳои худро нависед ва барои муҳокимаронӣ тайёр бошед.)

Гарчанде ки маросими ғусли таъмид барои Анвар бо назардошти баъзе чораҳои пешакии эҳтиётӣ мегузарад, вале ба ҳар ҳол ин чашни калон аст! Ҳатто фариштагон бо ӯ шодӣ мекунанд!

ДАРСИ 14. СУПОРИШИ АМАЛӢ

Агар то ҳол маросими ғусли таъмидро нагузаштаед, бо одаме, ки номашро дар саволи 19 навиштед, сӯҳбат кунед. Бо вай дар бораи он маслиҳат кунед, ки кай ва чӣ тавр шумо маросими ғусли таъмидро гузашта метавонед. Ҳамчунин аз Худо маслиҳат пурсед.

ДАРСИ 14. ХУЛОСА

- 1 Оятеро, ки аз ёд кардед, нависед:
«Пас, биравед ва ҳамаи халқоро шогирд созед, _____ (Матто : _____)»
- 2 Мо донистем, ки маросими ғусли таъмид аломати се ҳақиқати рӯҳонӣ мебошад. Онҳоро номбар кунед:
- 3 а) «Ман _____ мебошам»
б) «Гуноҳҳои ман _____»
в) «Ман ба _____ Масеҳ шомил шудаам»
- 4 Маросими ғусли таъмидро гузаштан то чӣ андоза муҳим аст? (ба саволҳои 15-17 нигаред ва як ҷавобро давра кешед)
Ин барои наҷоти ман муҳим аст – хеле муҳим аст – муҳим нест?

ДАРСИ 14. ҶАВОБҲО

- 1 Маросими ғусли таъмид
- 2 Оятро аз ёд кунед
- 3 в)
- 4 а) 2 б) 1
- 5 Ман дар Масеҳ одами нав мебошам
- 6 ҷавоби худӣ
- 7 4
- 8 нав
- 9 б)
- 10 хуни Исо
- 11 а)
- 12 ҷамоат
- 13 таваққуф кунед ва Худоро шукр гӯед
- 14 а) нав б) гуноҳҳо в) ҷамоат
- 15 а) одам дар никоҳ аст
б) ҳамсари худ
- 16 барои нақл кардани шаҳодати худ дар байни гурӯҳ тайёр бошед
- 17 а) Не б) Ҳа
- 18 а) ва г)
- 19 агар шахси оқилро медонед, ки ба шумо маслиҳат дода метавонад, аломати ишора
гузored
- 20 б)
- 21 барои муҳокимаронӣ
- 22 барои муҳокимаронӣ